KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 18.9.2020 r.
COM(2020) 566 final

2020/0257 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Umowa INTERBUS w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami ([1]) weszła w życie w dniu 1 stycznia 2003 r. Umowę następnie znowelizowano, w celu dostosowania jej do postępu technicznego i legislacyjnego, decyzją nr 1/2011 ([2]) Komisji Mieszanej utworzonej na mocy art. 23 umowy.

Zakres umowy INTERBUS obejmuje obecnie międzynarodowe okazjonalne przewozy pasażerów autokarami i autobusami. W dniu 5 grudnia 2014 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia rokowań, w imieniu Unii Europejskiej, która jest Umawiającą się Stroną umowy INTERBUS, w celu rozszerzenia zakresu umowy na międzynarodowe regularne i regularne specjalne przewozy pasażerów autokarami i autobusami (podlegające wymogowi uzyskania zezwolenia) ([3]).

W dniu 16 lipca 2018 r. Rada przyjęła decyzję (UE) 2018/1195 ([4]) w sprawie podpisania Protokołu do umowy INTERBUS dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami („Protokół dotyczący regularnych i regularnych specjalnych przewozów”).

Należy wspomnieć, że międzynarodowe regularne i regularne specjalne przewozy pasażerów autokarami i autobusami są ważnymi sektorami oferującymi europejskim obywatelom przystępne cenowo usługi w zakresie mobilności. Ich dalszy rozwój także poza terytorium UE będzie w równym stopniu korzystny dla obywateli UE, turystów zagranicznych, sektora turystyki i regionów europejskich. Rozwój ten ograniczają różnice w dwustronnych umowach między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, które utrudniają proces udzielania zezwoleń i wykonywanie międzynarodowych przewozów regularnych i regularnych specjalnych. Jest to najbardziej widoczne w przypadku regularnych przewozów na długich trasach międzynarodowych przebiegających przez kilka krajów.

Dostęp do rynku dla podmiotów oferujących przewozy regularne i regularne specjalne powinien być przyznawany, jak określono w protokole, w ramach jednolitej procedury udzielania zezwolenia, z zastrzeżeniem wdrożenia dorobku prawnego UE w dziedzinie drogowego transportu pasażerskiego, w tym bezpieczeństwa drogowego, przepisów

---

1 Dz.U. L 321 z 26.11.2002, s. 11.

2 Decyzja nr 1/2011 Komisji Mieszanej utworzonej w ramach Umowy INTERBUS o międzynarodowych okazjonalnych przewozach pasażerów autokarami i autobusami z dnia 11 listopada 2011 r. w sprawie przyjęcia regulaminu i dostosowania załącznika 1 do Umowy dotyczącego warunków mających zastosowanie do przewoźników drogowego transportu pasażerskiego, załącznika 2 do Umowy dotyczącego norm technicznych mających zastosowanie do autobusów i autokarów oraz wymagań dotyczących przepisów socjalnych, o których mowa w art. 8 Umowy (2012/25/UE) (Dz.U. L 8 z 12.1.2012, s. 38).

3 Decyzja Rady z dnia 5 grudnia 2014 r. (SGS14/15073).

4 Decyzja Rady (UE) 2018/1195 z dnia 16 lipca 2018 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (Dz.U. L 214 z 23.8.2018, s. 3).

technicznych, kwalifikacji kierowców, przepisów socjalnych, praw pasażerów, ochrony środowiska i dostępu do zawodu.

Umowa INTERBUS będzie nadal obowiązywać bez zmian w odniesieniu do międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami.

Protokół obejmuje jedynie postanowienia konieczne do rozszerzenia zakresu umowy INTERBUS na międzynarodowe regularne i regularne specjalne przewozy pasażerów autokarami i autobusami (wymagające zezwolenia). Nie zmieniono ani nie powtórzono w nim wspólnych postanowień, zawarto natomiast odesłania do stanowiących podstawę postanowień w umowie INTERBUS. To oraz fakt, że Umawiające się Strony mogą podpisać i zawrzeć protokół, ratyfikować go lub przystąpić do niego wyłącznie po podpisaniu i zawarciu umowy INTERBUS, ratyfikowaniu jej lub przystąpieniu do niej, stanowi gwarancję, że postanowienia umowy INTERBUS zostały zaakceptowane i są stosowane przez Umawiające się Strony w momencie podpisywania i zawierania protokołu, jego ratyfikacji lub przystępowania do niego.

Oprócz Unii Europejskiej Umawiającymi się Stronami umowy INTERBUS są: Republika Albanii, Bośnia i Hercegowina, Republika Mołdawii, Czarnogóra, Republika Macedonii Północnej, Republika Turcji i Ukraina, a zatem państwa te mogą podpisać i zawrzeć protokół, ratyfikować go lub przystąpić do niego.

W protokole przywołano przepisy Unii Europejskiej (rozporządzenie (WE) nr 1071/2009 ([5])) dotyczące sankcji i najpoważniejszych naruszeń, a także konieczności spełnienia czterech warunków dostępu do zawodu przewoźnika drogowego osób (rzeczywista i stała siedziba, dobra reputacja, zdolność finansowa oraz kompetencje zawodowe).

W protokole powołuje się Komisję Mieszaną w celu ułatwienia zarządzania protokołem. Postanowienia dotyczące Komisji Mieszanej ustanowionej na mocy umowy INTERBUS stosuje się odpowiednio do Komisji Mieszanej powołanej na mocy protokołu.

Zgodnie z protokołem okres ważności zezwolenia na międzynarodowe przewozy regularne i regularne specjalne nie może być dłuższy niż pięć lat.

Sam protokół zostałby zawarty na okres pięciu lat, poczynając od dnia jego wejścia w życie. Okres obowiązywania protokołu zostanie automatycznie przedłużony na kolejne okresy pięciu lat w odniesieniu do tych Umawiających się Stron, które nie wyrażą woli nieprzedłużania go.

Protokół dotyczący regularnych i regularnych specjalnych przewozów był otwarty do podpisu od dnia 16 lipca 2018 r. do dnia 16 kwietnia 2019 r. Unia podpisała go w dniu 11 kwietnia 2019 r. Żadna inna Umawiająca się Strona nie podpisała jednak tego protokołu przed upływem terminu na podpisanie. Spowodowało to, że wejście protokołu w życie stało się niemożliwe.

W dniu 18 lutego 2020 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia w imieniu Unii rokowań na temat zmiany protokołu dotyczącego regularnych i regularnych specjalnych przewozów w celu dokonania pewnych zmian technicznych odnośnie do jego podpisania i wejścia

[5] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 51).

w życie oraz w celu uwzględnienia zmiany nazwy jednej z Umawiających się Stron umowy INTERBUS.

Po pomyślnym zakończeniu rokowań przygotowano odpowiednio nową wersję protokołu dotyczącego regularnych i regularnych specjalnych przewozów. Zważywszy, że Unia jest jedyną Umawiającą się Stroną, która podpisała pierwotny protokół, za bardziej stosowne uznano zastąpienie całego protokołu nowym zamiast negocjowania protokołu zmieniającego pierwotny protokół.

Obecnie wymagane jest zawarcie protokołu, ratyfikowanie go lub przystąpienie do niego przez trzy Umawiające się Strony umowy INTERBUS (a nie cztery), w tym Unię, aby wszedł on w życie w stosunku do tych Umawiających się Stron, które zawarły protokół, ratyfikowały go lub przystąpiły do niego.

Okres na podpisanie protokołu wynosi dwa lata od daty przyjęcia decyzji Rady w sprawie podpisania protokołu przez Unię Europejską.

Termin wejścia protokołu w życie został skrócony w odniesieniu do tych Umawiających się Stron, które zawarły protokół, ratyfikowały go lub do niego przystąpiły, a mianowicie z pierwszego dnia trzeciego miesiąca do pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym osiągnięta zostanie wymagana liczba zatwierdzeń lub ratyfikacji przez Umawiające się Strony.

Jedna z umawiających się stron zmieniła swoją nazwę na Republika Macedonii Północnej, co również zostało odzwierciedlone w protokole.

Protokół zastąpi protokół do umowy INTERBUS dotyczący międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami, który był otwarty do podpisu między dniem 16 lipca 2018 r. a dniem 16 kwietnia 2019 r., ale który został podpisany wyłącznie przez Unię na podstawie decyzji Rady (UE) 2018/1195.

Grupa Robocza Rady ds. Transportu Lądowego, wyznaczona przez Radę jako specjalny komitet na mocy art. 218 ust. 4 TFUE, była stale informowana o postępach w rokowaniach.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Proponowany protokół jest spójny z unijną wspólną polityką transportową. Obejmuje on stosowne elementy rozporządzenia (WE) nr 1073/2009 ([6]) dostosowane do celów wielostronnej umowy międzynarodowej.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Proponowany protokół jest spójny z unijną polityką sąsiedztwa i stosunkami zewnętrznymi.

[6] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 88).

- **Postanowienia podatkowe**

Zbliżenie przepisów celnych i podatkowych w protokole ma, z uwagi na ich cel i treść, charakter jedynie drugorzędny i pośredni w stosunku do celów polityki transportowej, którym służy protokół.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej oraz ocena skutków**

Komisja nie przeprowadziła oceny skutków ani nie skorzystała z pomocy ekspertów zewnętrznych. Rozszerzenie zakresu umowy INTERBUS na międzynarodowe regularne i regularne specjalne przewozy pasażerów autokarami i autobusami przyczyni się do rozszerzenia geograficznego zakresu wdrażania dorobku prawnego Unii Europejskiej w dziedzinie drogowego transportu pasażerskiego.

Będzie to miało korzystny wpływ pod względem gospodarczym i społecznym na sektor transportu pasażerskiego i turystykę. Zwiększone natężenie ruchu drogowego będzie miało prawdopodobnie umiarkowany wpływ na środowisko.

- **Uproszczenie**

Ujednolicenie procedur uzyskiwania zezwoleń na międzynarodowe regularne i regularne specjalne przewozy pasażerów autokarami i autobusami uprości prowadzenie działalności w zakresie takich przewozów.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną stanowi Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a w szczególności materialną podstawę prawną – art. 91 TFUE w związku z art. 218 ust. 5 TFUE.

- **Wybór instrumentu**

Jak przewidziano w art. 218 ust. 5 TFUE, właściwy instrument stanowi decyzja Rady.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Brak.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Ocena i sprawozdania**

W art. 16 protokołu przewidziano, że Komisja Mieszana powołana na mocy art. 18 protokołu ma co pięć lat dokonywać oceny funkcjonowania protokołu.

- **Dalsza procedura**

Komisja uznaje za konieczne wszczęcie procedury w celu podpisania protokołu. W związku z tym Komisja niniejszym przedkłada Radzie nowy wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania protokołu do umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Poszczególne przepisy proponowanej decyzji Rady:

- W art. 1 decyzji Rady przewidziano podpisanie, w imieniu Unii Europejskiej, nowej wersji protokołu do umowy INTERBUS dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami.

- Art. 2 dotyczy uprawnień do podpisania protokołu.

- W art. 3 określono termin wejścia w życie decyzji Rady.

Poszczególne przepisy protokołu:

- W art. 1 określono zakres stosowania protokołu dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów drogowych pasażerów z miejscem rozpoczęcia lub zakończenia przewozu w państwie będącym Umawiającą się Stroną, w którym przewoźnik ma swoją siedzibę i w którym pojazdy są zarejestrowane lub przez które przebiega trasa przewozu, a pasażerowie są bądź nie są zabierani lub wysadzani. Artykuł ten dotyczy również porozumień w ramach partnerstw. Zabroniono wszelkich form kabotażu.

- Art. 2 zawiera klauzulę o niedyskryminacji.

- Art. 3 zawiera definicje.

- Art. 4 zawiera odesłanie do załącznika 1 do umowy INTERBUS dotyczącego przepisów mających zastosowanie do przewoźników drogowego transportu pasażerskiego.

- Art. 5 zawiera odesłanie do załącznika 2 do umowy INTERBUS dotyczącego warunków technicznych mających zastosowanie do pojazdów.

- Art. 6 zawiera postanowienia dotyczące międzynarodowych przewozów regularnych i regularnych specjalnych wymagających zezwolenia. Przewidziano w nim między innymi możliwość podjęcia przez Umawiające się Strony lub państwa członkowskie Unii decyzji o uczynieniu regularnych lub regularnych specjalnych przewozów między Umawiającymi się Stronami przedmiotem porozumień w ramach partnerstw między przewoźnikami z miejsca rozpoczęcia i zakończenia przewozu. Przewoźnicy z państw będących Umawiającymi się Stronami lub państw członkowskich, przez które przebiega trasa przewozu i w których pasażerowie są zabierani lub wysadzani, mają prawo przystąpić do takich partnerstw, jeżeli tak postanowią.

- Art. 7 stanowi, że rozdziały V i VI umowy INTERBUS zawierające postanowienia socjalne oraz postanowienia celne i podatkowe mają zastosowanie do protokołu.

- W art. 8 określono organ wydający zezwolenia, otrzymujących zezwolenia, okres ważności zezwolenia, elementy, jakie muszą zawierać zezwolenia, oraz warunki wykorzystywania dodatkowych pojazdów w tymczasowych i wyjątkowych okolicznościach.

- W art. 9 określono procedurę składania wniosku o zezwolenie.

- W art. 10 przewidziano procedurę udzielania zezwolenia, w tym kontakty między odpowiednimi właściwymi organami, udzielanie zezwolenia i jedyne dopuszczalne podstawy odrzucenia wniosku.

- W art. 11 określono zasady przedłużania ważności zezwolenia lub wprowadzania w nim zmian.

- W art. 12 zawarto postanowienia dotyczące wygaśnięcia zezwolenia.

- W art. 13 określono obowiązki przewoźników.

- Art. 14 stanowi, że Umawiające się Strony powinny zapewnić, by przewoźnicy stosowali się do odpowiednich postanowień.

- Art. 15 (w związku z art. 8 ust. 9) zawiera wykaz dokumentów, które należy przechowywać w pojeździe. Ten sam wykaz dokumentów, które należy przewozić w pojeździe, znajduje się na stronie trzeciej wzoru zezwolenia określonego w załączniku 4 do protokołu.

- W art. 16 określono okres obowiązywania protokołu (5 lat), podlegający automatycznemu przedłużeniu na kolejne okresy pięcioletnie, i przewidziano okresowe oceny funkcjonowania protokołu.

- Art. 17 dotyczy odpowiednio do stosowania, z pewnymi modyfikacjami, postanowień umowy INTERBUS, w szczególności pięcioletniego okresu przejściowego dla istniejących regularnych i regularnych specjalnych drogowych przewozów pasażerskich na podstawie umów dwustronnych, a także do zawarcia, ratyfikacji lub zatwierdzenia protokołu, jego wejścia w życie, wypowiedzenia go i języków. Artykuł ten przewiduje również zmniejszenie liczby ratyfikacji protokołu wymaganych do jego wejścia w życie z czterech (zgodnie z umową INTERBUS) do trzech. Ponadto protokół powinien wejść w życie w stosunku do Umawiających się Stron, które go podpisały i zatwierdziły lub ratyfikowały, pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym trzy Umawiające się Strony, w tym Unia, złożyły swoje dokumenty zatwierdzenia lub ratyfikacji w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej.

- W art. 18 ustanawia się Komisję Mieszaną odpowiedzialną za zarządzanie protokołem odpowiednio zgodnie z art. 23 i 24 umowy INTERBUS.

- W art. 19 przewidziano procedurę, w przypadku gdy Umawiająca się Strona protokołu będąca państwem spoza Unii przystępuje do Unii Europejskiej.

- Art. 20 przewiduje dwuletni okres składania podpisów w odniesieniu do protokołu, począwszy od daty przyjęcia przez Radę niniejszej decyzji Rady, i stanowi, że mogą go zawrzeć, przystąpić do niego lub ratyfikować go wyłącznie Umawiające się Strony umowy INTERBUS.

- Art. 21 stanowi, że po wejściu w życie protokołu każda Umawiająca się Strona umowy INTERBUS może do niego przystąpić.

- W art. 22 określono, że załączniki do protokołu stanowią jego integralną część.

- Art. 23 stanowi, że protokół zastępuje protokół dotyczący regularnych i regularnych specjalnych przewozów, który był otwarty do podpisu między dniem 16 lipca 2018 r. a dniem 16 kwietnia 2019 r.

- Załączniki 1 i 2 do protokołu odnoszą się do załączników 1 i 2 do umowy INTERBUS.

- Załącznik 3 zawiera wzór wniosku o zezwolenie na międzynarodowe regularne lub regularne specjalne przewozy drogowe pasażerów.

- Załącznik 4 zawiera wzór zezwolenia na międzynarodowe regularne lub regularne specjalne przewozy drogowe pasażerów.

2020/0257 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91, w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej[1],,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją Rady 2002/917/WE[2] Umowa w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami[3] (zwana dalej „umową INTERBUS") została zawarta w imieniu Unii w dniu 3 października 2002 r. i weszła w życie w dniu 1 stycznia 2003 r.[4]

(2) W dniu 16 lipca 2018 r. Rada przyjęła decyzję (UE) 2018/1195[5] w sprawie podpisania Protokołu dotyczącego regularnych i regularnych specjalnych przewozów.

(3) Protokół dotyczący regularnych i regularnych specjalnych przewozów był otwarty do podpisu od dnia 16 lipca 2018 r. do dnia 16 kwietnia 2019 r. Unia podpisała go w dniu 11 kwietnia 2019 r. Żadna inna Umawiająca się Strona umowy INTERBUS nie podpisała tego protokołu przed upływem terminu na podpisanie. Spowodowało to, że wejście protokołu w życie stało się niemożliwe.

(4) W dniu 18 lutego 2020 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia rokowań na temat zmiany protokołu dotyczącego regularnych i regularnych specjalnych przewozów w celu dokonania pewnych zmian technicznych odnośnie do jego podpisania i wejścia

---

1 [WSTAWIĆ ODNIESIENIE]

2 Decyzja Rady 2002/917/WE z dnia 3 października 2002 r. w sprawie zawarcia Umowy Interbus w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (Dz.U. L 321 z 26.11.2002, s. 11).

3 Dz.U. L 321 z 26.11.2002, s. 13.

4 Dz.U. L 321 z 26.11.2002, s. 44.

5 Decyzja Rady (UE) 2018/1195 z dnia 16 lipca 2018 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (Dz.U. L 214 z 23.8.2018, s. 3).

w życie oraz w celu uwzględnienia zmiany nazwy jednej z Umawiających się Stron umowy INTERBUS.

(5) Rokowania zostały pomyślnie zakończone. Ustalono nowy termin podpisania protokołu wynoszący dwa lata. Co więcej, protokół dotyczący regularnych i regularnych specjalnych przewozów został zmieniony tak, aby jego wejście w życie wymagało zatwierdzenia lub ratyfikacji przez mniejszą liczbę Umawiających się Stron, a także krótszego okresu oczekiwania po zatwierdzeniu lub ratyfikacji, niż określono w umowie INTERBUS. Ponadto w protokole uwzględniono zmianę nazwy byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii na „Republika Macedonii Północnej".

(6) W celu zapewnienia jasności oraz ułatwienia szybkiego podpisania i wejścia w życie protokołu uznano za właściwe przygotowanie nowego, odpowiednio zmienionego protokołu dotyczącego regularnych i regularnych specjalnych przewozów, zastępującego protokół dotyczący regularnych i regularnych specjalnych przewozów, który był otwarty do podpisu między dniem 16 lipca 2018 r. a dniem 16 kwietnia 2019 r.

(7) Protokół powinien ułatwić świadczenie przewozów regularnych i regularnych specjalnych między Umawiającymi się Stronami umowy INTERBUS, a tym samym przyczynić się do poprawy połączeń transportu pasażerskiego między nimi.

(8) W zakresie postanowień ogólnych, w szczególności działalności Komisji Mieszanej, oraz w celu ułatwienia stosowania protokołu, nowy protokół w dużej mierze odzwierciedla postanowienia zawarte w umowie INTERBUS.

(9) Aby nie opóźniać nadmiernie korzyści płynących z protokołu, w protokole przewidziano jego wejście w życie w odniesieniu do Umawiających się Stron, które go zatwierdziły lub ratyfikowały, gdy zostanie on zatwierdzony lub ratyfikowany przez co najmniej trzy Umawiające się Strony, w tym Unię.

(10) W związku z tym należy podpisać w imieniu Unii Europejskiej nowy protokół dotyczący regularnych i regularnych specjalnych przewozów, z zastrzeżeniem jego zawarcia w późniejszym terminie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Protokołu do Umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami (umowa INTERBUS) dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami, zastępującego protokół do umowy INTERBUS, który był otwarty do podpisu między dniem 16 lipca 2018 r. a dniem 16 kwietnia 2019 r., z zastrzeżeniem zawarcia wspomnianej umowy[6].

[6] Tekst protokołu zostanie opublikowany wraz z decyzją w sprawie jej zawarcia.

Artykuł 2

Sekretariat Generalny Rady ustanawia instrument pełnomocnictwa do podpisania protokołu dla osoby wskazanej (osób wskazanych) przez negocjatora protokołu.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący